

Vad vill "Kvinnornas internationella förbund för fred och frihet".

(W. I. L. P. F.)

Förbundet vill samla kvinnorna i alla land för att de skola ta upp sin del av det arbete, som nu åligger världen: att av söndrade klasser skapa enade folk och av stridande folk ett mänsklighetens broderskap.

Måste man för detta mål bilda en ny förening? Finns ingen av de gamla organisationerna som kan fylla denna uppgift?

Kvinnorna äro trötta på föreningsarbetet och vilja icke ha en ny, om det icke är absolut nödvändigt.

Först måste vi komma ihåg, att det måste vara en internationell sammanslutning, som skall upptaga detta arbete. Endast två föreningar kunna därvid komma i fråga: "Internationella rösträttsalliansen" och "Vita Bandet".

Den förra bevisade sin fredsvilja genom att omedelbart före krigsutbrottet på ett gripande sätt vädja till sir Edward Grey och Hollands drottning, att de skulle göra allt för att avvända katastrofen. Men sedan kriget utbrutit, blevo rösträttsföreningarna i flera länder synnerligen nationalistiska och många av deras ledande krafter sätte in en utomordentlig energi på stärkandet av sina respektive länders krigsberedskap. Sedan dess kan man icke tänka sig att denna förening skulle kunna organisera kvinnornas fredsarbete.

Vita Bandet som världsförening har fredsarbetet på sitt program, men endast som alternativ, och endast i ett fåtal länder har man upptagit aktivt fredsarbete. Föreningens huvuduppgift, nykterhetsarbetet, är dessutom just nu i en sådan situation, att föreningens ledande krafter måste koncentrera sig därpå.

Det var därför nödvändigt, att en ny organisation bildades med internationella och sociala fredsuppgifter som huvuduppgift. Detta

skedde redan på kvinnokongressen i Haag våren 1915. Då bildades Internationella kvinnokommittén för varaktig fred (I. C. W. P. P.) med Jane Addams som ordförande, centralbyrå i Amsterdam och sektioner i olika länder. Dessa uppgingo snart till mer än 20. Kvinnorna i olika länder stödde dem på olika sätt. I Amerika och England stiftades omedelbart föreningar, i andra länder, t. ex. i Sverige, bildades s. k. fredskedjor. Till alla de kvinnor i vårt land, som givit sin fredskrona riktas härmed det varmaste tack. Det är i främsta rummet genom dem, som svenska sektionen blev i stånd att bedriva ett intensivt arbete bl. a. genom att utgiva skrifter, anordna föredrag, sända delegerade till Zürich samt icke minst genom att komma uti skriftlig och telegrafisk förbindelse med andra sektioner och därigenom utföra en del av de neutralas viktigaste åligganden att uppehålla sambandet mellan liktänkande i de krigförande länderna.

På kongressen i Zürich, maj 1919, beslöts att arbetet skulle fortsättas med förnyad kraft och föreningar bildas i alla länder.

Den 1 nov. 1919 stiftades på möte i Stockholm den svenska grenen, vars program här följer:

Förbundets ändamål är att samla svenska kvinnor till arbete för fredens tryggande genom bekämpande av våldet som medel att lösa konflikter mellan nationer och samhällsklasser, samt till arbete för främjande av frihet och framåtskridande.

För uppnående av dessa mål vill förbundet i främsta rummet verka för:

- 1) Internationellt samarbete på olika områden.
- 2) Upplysning i internationella och sociala frågor.
- 3) Ungdomens fostran och undervisning i enlighet med den konstruktiva fredens ideal.
- 4) Mellanfolklig hjälpverksamhet.

5) Samhällets nydaning på solidaritetens grund i en riktning, som för alla medborgare betryggar rätt och frihet.

6) Den allmänna värnplikens avskaffande i **alla** länder som ett första steg till fullständig avrustning.

Detta program kommer, så fort ekonomien det medger, att följas av flygblad och broschyrer, belysande de olika punkterna.

I fråga om hjälparbetet (punkt 4) samverka vi med redan befintliga organisationer, t. ex. "Rädda barnen".

I fråga om uppfostringsarbetet samarbeta vi med **Svenska skolornas fredsförening**, men ämna därjämte med snaraste vända oss direkt till mödrarna.

En det praktiska arbetets man sade häromdagen: "**Ni rädda barnen, men till vilket helvete!**"

Låt oss komma ihåg, att hjälparbetet, rätt bedrivet, kan vara ett fredsarbete! Men ve oss, om vi glömma, att det viktigaste är att **förebygga upprepadet av de gångna årens förstörelsearbete.**

Vägar du bli borta?

Vill du icke ens försöka att hjälpa till?

Dröj inför dessa frågor, och låt ditt samvete besvara dem!

Vad du först kan göra är att skänka moraliskt och ekonomiskt stöd åt dem, som redan arbeta. Enklaste sättet är att ansluta sig som direkt medlem till **Kvinnornas Fredsförbund**. Årsavgiften till förbundet är 1 kr. 50 öre. Bildar Ni sedan krets å Eder ort, få Ni där själva bestämma lokalavgiften. Vi antaga, att Ni som Stockholmskretsen bestämmer den till 1 kr. Om Ni därtill vill arbeta för att fredsidén skall intränga i våra skolor, ingår Ni även i **Svenska skolornas fredsförening**, årsavgift 1 kr. Allt detta blir sammanlagt 3 kr. 50 öre till fredsarbetet. Året har 365 dagar. Ni offrar alltså icke fullt 1 öre om dagen till fredsarbetet.

Rekvisition av stadgar och anmälningar om inträde adresseras till **Kvinnornas Fredsförbund, Smålandsgatan 42 III, Stockholm.**

Kom med! Låt oss knyta en stark kedja med varandra och med alla de kvinnor, som i Europa, Amerika och Australien arbeta för våra stora mål.

Matilda Widegren.

836 FII-1